

ਭੋਜਨ ਖਵਾਉਣਾ: ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਰਿਪੇਖ

ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੇਖੋ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਚਮਚਾ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਬਾਹਰ ਬੁਕ ਦਿਆਂਗਾ!

ਉੱਹ! ਉੱਹ! ਮੈਂ ਇਹ ਰੱਦੀ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ!

ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਚੂਸਣੀ ਨੂੰ ਖੰਡ ਲਾ ਕੇ ਦਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਕੈਚਪ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸੁਹਣਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮੰਮੀ ਇਸ ਗਲ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ?
ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉੱਗਲਾਂ ਗਲੇ ਤਕ ਲੈ ਜਾਵਾਂ,
ਤਾਂ ਮੰਮੀ ਦੌੜੀ ਆਏਗੀ!

ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰੀਦਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ,
ਜੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਰੌਲਾ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ
ਕੁਝ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦਏਗੀ।

ਪੱਚ! ਪੱਚ! ਮਜ਼ੇਦਾਰ!

ਕੀ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚੱਬਾ ਲਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਨਿਗਲ ਲਵਾਂਗਾ।

ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿੱਕਾ ਬਾਲ ਹੁੰਦਾ।

ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਮੀ ਦਾ ਦੁਧ
ਚੁੰਘਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਏਥੇ ਇਕੱਲਾ
ਖੜਾ ਹਾਂ।

ਮੰਮੀ ਦਿਆਂਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।